REPORT

INTEBOLD KIDS

VI. ročník
August 2026

6. vydanie
ZADARMO

Aký musí byť interiér, aby bol naozaj pre každého? Čo v interiéri byť má a čo naopak nemá? Skúmali sme v teréne u architektiek z ateliéru winwin, videli sme v Múzeu dizajnu, navrhovali sme v našom ateléri v Kreatura.house. .

V múzeu to bola komentovaná prehliadka expozície, ktorej sme sa mohli dotknúť. Videli sme veci, ktoré vznikli 'ešte-pred-tým-našim-letopočtom'

V auguste 2026 sa desať detí stretlo na šiestom ročníku dizajnérskeho tábora Intebold Kids. Hlavnou témou bola inklúzia. Premýšľali sme, čo sa musí v škole zmeniť, aby sa v nej rôzne deti cítili bezpečne, rešpektovane a komfortne. Riešili sme aj správanie učiteľov, hodnotenie, kolektívne tresty, jedlo, prestávky aj dostupnosť školy. Deti odporúčali nové riešenia ako tulivaky, nastaviteľný nábytok, chill zóny, lepší vzduch, výťah aj príjemnejšie farby. Naše zistenia sme pretavili do plánov, zoznamov, moodboardov aj modelov. Tvorili sme aj nudili sa, smiali pri melónoch aj mobiloch. Zažili sme teplo, ktoré takmer vyschlo Dunaj. Mysleli sme na to, ako vnímať svet okolo nás a ako ho zlepšiť pre všetkých. A aký teda je inkluzívny interiér jedným slovom? Ne-exkluzívny..

Martina Uhrinová, lektorka
autorka projektu Intebold Kids
Interiérová architektka KENDU a prezidentka SAID

Škola nie je kola. Nemá byť len diétna alebo len s cukrom. Dizajn je aj spôsob myslenia - nie na seba, ale na ostatných.

Škola pre každého?

Inklúzia sa nezačala rampou ani predpisom. Začala sa otázkou, čo nám v škole pomáha a čo naopak prekáža.

Robili sme workshop v dvoch skupinách. Jedna skupina navrhovala prvostupňovú školu a triedu približne pre 25 detí. Za dôležité považovala anonymné hodnotenie učiteľov, viac rozhovorov o problémoch, individuálnu komunikáciu, zrušenie vyhrážania a kolektívnych trestov, podpora slovných hodnotení aj učenie praktických vecí do života.

Druhá skupina sa sústredila na každodenný komfort a dostupnosť. Navrhla samostatné výškovo nastaviteľné lavice, stoličky a tabuľu, mäkšie sedenie, chill zóny, herňu, výťah alebo eskalátor, lepšie kúrenie a vetranie, exteriérové žalúzie, dlhšie prestávky, kvalitnejší internet, tablety namiesto ťažkých kníh a lepšie jedlo s možnosťou výberu.

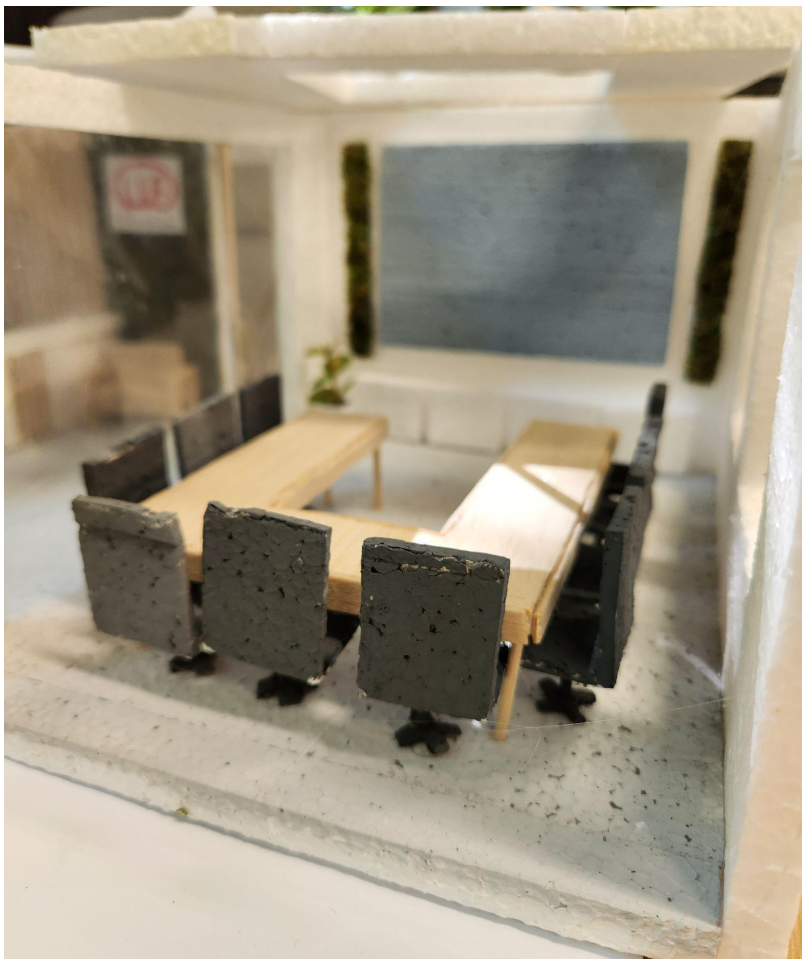
Moodboard spojil teplé drevo, zeleň, mäkké kreslá, tulivaky, hamaky, koberce, rôzne typy osvetlenia a technológie. Výsledkom nebola iba krajšia škola, ale prostredie, ktoré sa dokáže prispôsobiť rozdielnym telám, náladám a potrebám. Deti pomenovali silnú myšlienku: Inkluzívna škola nie je len bezbariérová – je spravodlivá, zrozumiteľná a rešpektujúca..

Zoznamy návrhov a moodboard ukázali, že deti vnímajú školu ako kombináciu vzťahov, pravidiel, pohodlia a priestoru.

Exkurzia potvrdila, že dizajn neznamená iba vzhľad. Je to hlavne spôsob, ako meniť každodenný život ľudí.

Emka prišla do tábora po tretíkrát. Takže taká malá bakalárska práca? Prezradí nám ocino, keď podľa jej návrhu vytvorí svoje nové pracovisko.

Dizajn naživo: winwin a Múzeum dizajnu

V ateliéri winwin sme sa od architektiek Soni Salnerovej a Kataríny Mňahončákovej dozvedeli, ako sa skutočne pracuje v interiérovom dizajne, ako rozvíjajú zadanie od rozhovorov a prvých skíc cez výber materiálov a konkrétnych riešení až po realizáciu a koordináciu projektu.

Deti sa pýtali, pozorovali a porovnávali svoje postupy s reálnou praxou. Zistili, že dobrý návrh nevzniká z nápadu, ale najmä z pochopenia ľudí, ktorí budú priestor používať. A že to niekedy trvá aj niekoľko mesiacov či dokonca rokov.

V Múzeu dizajnu sme objavovali príbehy predmetov a interiérov. Komentovaná prehliadka ukázala, ako sa dizajn menil v čase, reagoval na spoločnosť a prispôsoboval sa každodenným potrebám.

Po návštevách sa deti vrátili k svojim návrhom s presnejšou otázkou: komu riešenie pomôže, koho môže vylúčiť a čo sa dá zlepšiť, aby fungovalo pre viac ľudí.

Nemusíme rozumieť všetkému. Stačí sa správne pýtať a skúmať. Aj experiment môže priniesť prelomovú myšlienku.

Zistili sme, že ani kreativita, ani zvedavosť sa nedajú fejkovať.

Milan sa pýta

Milan sa detí pýtal na ich modely, školu pre každého, najťažšie rozhodnutia, nové kamarátstva aj zážitky z návštev.

Evka Skupilová, 12 r.
Čo ťa na tvorbe modelu bavilo najviac?
Najviac ma bavilo robiť mini nábytok.
Čo bolo pre teba na tábore najlepšie?
Prekvapilo ma, že som si asi za tri sekundy našla novú kamošku Sofi.

Andrejka Demková, 13 r.
Pomohol ti tábor pozrieť sa na interiéry inak?
Hej, určite mi to v niečom pomohlo. Som rada, že som mala príležitosť navštíviť profesionálov.
Čo sa ti páčilo najviac?
Že môžem naplno využiť kreativitu a že sú tu príjemní ľudia.

Moodboard ukazuje atmosféru a identitu interiéru a ako sa bude človek v priestore cítiť.

Deti prejavujú talent pre proporciu, cit pre priestor a kompozíciu.

Oliver Ostrica, 11 r.
Na čo si myslel, keď si navrhoval svoj model?
Myslel som na svoju izbu.
Čo ťa na tvorení bavilo najviac?
Robiť model.

Lea Lásková, 14 r.
Čo sa ti na tvorbe modelu páčilo najviac?
Ako sme sa spolu bavili a vytvárali nápady.
Na čo budeš najradšej spomínať?
Na smiech s Luckou, melón a návštevu winwin.

Lucka Žitňanská, 13 r.
Čo bolo pri tvorbe modelu najťažšie?
Vyrobiť kreslo z polystyrénu. Nakoniec som ho nahradila pohodlnou sedačkou.
Na čo budeš najradšej spomínať?
Na smiech s Leou, hlavne pri melóne.

Emka Šrámeková, 13 r.
Čo ťa pri tvorbe modelu bavilo najviac?
Vyrábanie machovej a drevenej steny.
Čo si z tábora odnášaš?
Veľmi sa mi páčila návšteva winwin.

Emka Sameková, 13 r.
Na ktorý detail modelu si najviac hrdá?
Na strešné steny a schodík na zemi, lebo som ich chcela od začiatku.
Čo bolo na tábore najlepšie?
Že si pri tvorení môžem počúvať hudbu alebo pozerať film či seriál.

...aj Martina sa pýta

Jurko Celler, 10 r.
Čo bolo na tvojom modeli najzábavnejšie vyrábať?
Okno!
Čo sa ti na tábore páčilo najviac?
Že bol voľnejší a mal som pri tvorení viac slobody.

Sofia Jarábková, 11 r.
Čo ťa pri tvorbe modelu bavilo najviac?
Najviac ma bavilo vyrábať sedačky a vankúše.
Čo si z tábora odnášaš?
Našla som si novú kamošku a naučila som sa vyrábať sedačky a podobné veci.

Hanka Matejičková, 13 r.
Čo sa ti na modeli podarilo najviac?
Najmä knihy a rastlinky. Páči sa mi, že model nie je úplne uhladený, lebo ani moja izba taká nie je.
Na čo budeš najradšej spomínať?
Na ľudí, inštruktorov, winwin a celý zážitok.

Sloboda v tvorbe interiérov otvára otázky funkčnosti, estetiky, zdravia a bezpečnosti priestorov.

Každé dieťa riešilo individuálny projekt dizajnu miestnosti a tímové projekty návrhu inkluzívnej školy a prototypu mobiliáru v skutočnej veľkosti.

Skutočná drevená dýha vytvorila v detských interiéroch luxusnú atmosféru a pocit dotyku prírody..

Naše nápady sme odprezentovali na ulici. Nazbierali sme 35 hlasov spolu neočakávanou prednáškou od Michala Pastiera.

Epilóg

Šiesty ročník dizajnérskeho tábora Intebold Kids ukázal, že deti vedia hovoriť veľmi konkrétne. Od vzťahov až po interiér. Nezačali sme pri stenách, ale pri rešpekte, bezpečí, možnosti povedať problém a spravodlivých pravidlách.

Často si opakujeme, ako na nás interiéry vplývajú. Už menej si uvedomujeme, že to tak v naozaj je.

V skutočnosti nepotrebujeme exkluzívny interiér. Potrebuje domov, rodinu, priateľov, spolužiakov, kolegov, zdravie, prírodu a dobré vzťahy. Toto nehľadáme iba ja alebo ty, túžime po tom všetci.

Rešpekt znamená aj uznanie, že naše deti majú viac ako desať ročné skúsenosti so svetom, ktorý pre nich sami tvoríme. A ich názor je rovnako dôležitý ako ten náš. Aj to sú princípy inklúzie.

Zmysel pre detail sa často považuje za výnimočný talent detí. V skutočnosti sú deti prirodzene vnímavejšie než dospelí.

Námestie slobody a jeho fontána ukázali, ako vyzerá inkluzia vo verejnom priestore.

Vydala: Slovenská asociácia interiérových dizajnérov - SAID, Zuzany Chalupovej 16A, 851 07 Bratislava.
Editorka, grafická úprava a fotografie: Martina Uhrinová 0915 313 646 info@said.sk
www.said.sk www.intebold.sk www.kendu.sk www.martinauhrinova.sk www.milanilles.sk